

CREDO BANKA d.d. u stečaju, Split
St-770/2011-16.01.2012.
Bihaćka 2, 21 000 Split

Stečajna upraviteljica Ankica Čenić
21000 Split-Pupačićeva 1/3
tel 021/340-451

MB 0539805, OIB: 94141384086, MBS 060002342, IBAN: HR6324850031100278205 CROATIA BANKA d.d.

Red.br.dokumenta: 207 / 2025

Split, 12.9.2025.godine

TRGOVAČKI SUD VARAŽDIN

Poslovni broj: **St -55/2025**

ZA:

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

PREDSTEČAJNI DUŽNIK:

Me2Grow d.o.o., OIB: 39810278640, Ulica Franje Petračića 1, 10 000 Zagreb,
zastupan po punomoćniku Franji Šebijanu, odvjetniku iz Varaždina

ŽALBA VJEROVNIKA CREDO BANKE d.d. „u stečaju“

I./

U predmetu pod uvodno označenim poslovnim brojem, protiv Rješenja Trgovačkog suda Varaždin od 29. kolovoza 2025.godine, poslovnog broja St-55/2015-19, objavljenog na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova 29.kolovoza 2025.godine, Vjerovnik Credo banka d.d. „u stečaju“ podnosi Žalbu.

Žalbom se Rješenje pobija u cijelosti.

Rješenje se pobija zbog svih zakonom predviđenih razloga.

II./

U ovom predstečajnom postupku primjenjuje se Stečajni zakon ("Narodne novine" broj 71/2015, 104/2017, 36/2022 i 27/2024), čijim je člankom 10. propisano:

„U predstečajnom i stečajnom postupku na odgovarajući se način primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima.“

Žalbeni razlozi kojim je obuhvaćeno pobijano Rješenje su:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje
- pogrešna primjena materijalnog prava.

Sud je počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka drugog, točke 11. Zakona o parničnom postupku budući pobijano Rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Naime, sud uopće ne cijeni navode i pravno stajalište Žalitelja, niti za iste daje ikakvo obrazloženje u pobijanoj odluci, jer se uopće ne osvrće na navode i pravno stajalište Žalitelja koji su iznijeti i potkrijepljeni dokumentacijom tijekom postupka – konkretno, sud se ne osvrće i ne očituje na podnesak Vjerovnika / Žalitelja od 20.05.2025.godine.

Sud, naime, ne navodi ništa, nikakve razloge o odlučnoj činjenici – činjenici da je prvi put Prijava Žalitelja poslana unutar roka, ali da je očitom pogreškom poslana na adresu Predstečajne povjerenice, a ne na adresu FINA-e.

Sud je, osim prethodno navedene bitne povrede, počinio i daljnju bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je donošenjem pobijanog Rješenja postupio suprotno članku 354., stavku prvom, Zakona o parničnom postupku kojim je propisano:

„Bitna povreda odredaba parničnog postupka postoji ako sud u tijeku postupka nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ovog Zakona, a to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.“

Argumentacija Žalitelja u bitnome se odnosi na to da je prvostupanjski sud trebao primijeniti odredbe članka 113. Zakona o parničnom postupku, stavaka 7. i 8., kojima je propisano:

„Ako je podnesak koji je vezan za rok predan ili upućen nenadležnom sudu prije proteka roka, a stigne nadležnom sudu nakon proteka roka, smatrat će se da je na vrijeme podnesen ako se njegovo podnošenje nenadležnom sudu može pripisati neznanju ili očitij pogrešci podnosioca.

Odredbe st. 1. do 7. ovog člana primjenjuje se i na rok u kojem se prema posebnim propisima mora podići tužba a i na rok zastare potraživanja ili kakva drugog prava.“

te temeljem istih odbiti Prijedlog predstečajnog povjerenika i Podnesak stečajnog dužnika kojima se traži odbacivanje Prijave vjerovnika Credo banke d.d. „u stečaju“, i donijeti odluku kojom se Prijava vjerovnika Credo banke d.d. „u stečaju“ prihvaća kao pravovremena.

Sud je bio dužan sagledati značenje i *ratio* prethodno citirane odredbe iz članka 113. ZPP-a, a što izostaje u pobijanom Rješenju. Štoviše, a kako je u prvom dijelu Žalbe obrazloženo, o prethodno navedenom izostaje bilo kakvo obrazloženje od strane suda.

Naime, upravo se „očitom pogreškom podnosioca“ ima smatrati zamjena jednog adresata (FINA-e) drugim adresatom (Povjerenikom predstečajne nagodbe). Ta dva subjekta i ta dva adresata usko su povezana u predstečajnom postupku. Sud i

povjerenik su tijela predstečajnog postupka, a FINA u predstečajnom postupku sudu služi kao administrativno-tehnička „ispomoć“, odnosno kao pomoćno tijelo.

Sud je donošenjem pobijanog Rješenja grubo ispustio iz vida odredbe članka 113. Zakona o parničnom postupku, stavak 7. i 8, a koje imaju za cilj normirati upravo ovdje nastalu situaciju.

Zaključno, u konkretnom ovom predmetu došlo je do eklatantnog, takoreći, knjiškog primjera „očite pogreške podnosioca“ sukladno čemu je sud morao primijeniti odredbe članka 113., stavak 7.i.8. Zakona o parničnom postupku. Budući da sud nije primijenio odredbe članka 113. ZPP-a, time je postupio suprotno članku 354., stavku prvom ZPP-a, odnosno time je počinio daljnju bitnu povredu odredaba parničnog postupka

Sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje budući u pobijanom Rješenju, odnosno u obrazloženju pobijanog Rješenja, nepotpuno i parcijalno iznosi kronologiju i sadržaj spisa.

Naime, cjelokupno i potpuno činjenično stanje, bitno za odlučivanje, je sljedeće.

26.03.2025.godine donijeto je i objavljeno na e-Oglasnoj ploči sudova Rješenje o otvaranju predstečajnog postupka.

04.04.2025.godine je počeo teći rok od 21 dana u kojem roku su vjerovnici mogli prijaviti svoje tražbine.

23.04.2025.godine je Žalitelj prvi put svoju Prijavu poslao preporučenom poštanskom pošiljkom. Ovu Prijavu je Žalitelj, očitom omaškom prvi put poslao na adresu Predstečajne povjerenice Ade Rajković, Petra Krešimira IV 59, 20 000 Dubrovnik.

24.04.2025.godine je istekao rok od 21 dana u kojem roku su vjerovnici mogli prijaviti svoje tražbine.

30.04.2025.godine je Žalitelj drugi put svoju Prijavu poslao preporučenom poštanskom pošiljkom na adresu FINA-e Zagreb.

Razvidno je i bitno da je Prijava prvi put poslana unutar roka koji je sud odredio u svojem Rješenju od 26.03.2025.godine. Međutim, očitom omaškom ovog Žalitelja Prijava je taj prvi put poslana na adresu Predstečajne povjerenice Ade Rajković, odnosno na adresu Petra Krešimira IV 59, 20 000 Dubrovnik, umjesto na adresu FINA-e. Upravo su ove činjenice bitne za donošenje odluke.

Dakle, nesporno je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje budući nije utvrdio sljedeće odlučne činjenice, bitne za pravilno i potpuno utvrđenje činjeničnog stanja, a to su:

- da je prvi put Prijava poslana unutar roka.

- da je prvi put Prijava poslana unutar roka na adresu Predstečajne upraviteljice
- da je povjerenik, sukladno članku 21. Stečajnog zakona, uz sud, tijelo predstečajnog postupka
- da FINA, sukladno odredbama Stečajnog zakona, u predstečajnim postupcima sudu služi kao administrativno-tehnička „ispomoć“, odnosno kao pomoćno tijelo.

Na ovako nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje, **sud je pogrešno primijenio materijalno pravo** kada je primijenio odredbu iz članka 36., stavka 6., Stečajnog zakona i odbacio Prijavu Žalitelja.

III./

Sumirajući sve navedene i prethodno obrazložene žalbene razloge, te uzevši u obzir stanje spisa, zaključno treba apostrofirati sljedeće.

Kada bi zakonodavac kruto i bez iznimke zahtijevao od stranaka da nikada ne pogriješe s navođenjem adresata, kada zakonodavac ni u kom slučaju ne bi dopuštao „očite pogreške podnosioca“, kada bi, dakle, to bio slučaj, tada ovaj članak 113. ZPP-a ne bi ni postojao, tada situaciju „očite pogreške podnosioca“ zakonodavac ne bi našao za shodno normirati.

Budući da tome nije tako i budući da u ZPP-u članak 113. egzistira, pravno je neodrživo i nedopustivo (uz sve ostale žalbene razloge) da opstane pobijano Rješenje koje grubo zanemaruje odredbe iz ovog članka i pritom ne daje nikakvo obrazloženje za takvo grubo zanemarivanje.

Ovdje se ne radi o sporu oko tumačenja neke konkretne pravne norme, ovdje se radi da se sud u pobijanom Rješenju ponaša kao da pravna norma iz čl. 113. ZPP-a uopće ne postoji.

Prijava / podnesak Žalitelja je upravo „očitom pogreškom podnosioca“ poslana na adresu povjerenika, a ne FINA-e. Ako sud smatra suprotno, ako sud smatra da to nije „očita pogreška podnosioca“ dužan je bio u pobijanom Rješenju takav svoj stav i obrazložiti, a ne zanemariti i argumentaciju Vjerovnika / Žalitelja i odredbu članka 113. ZPP-a.

Slijedom svega navedenoga u ovoj Žalbi i slijedom cjelokupnog stanja spisa, pobijano Rješenje se ukazuje pravno neodrživim.

IV./

Slijedom svega navedenoga, **p r e d l a ž e s e** sudu drugog stupnja uvažiti ovu Žalbu kao osnovanu te preinačiti pobijano Rješenje i donijeti odluku kojom će Prijavu tražbine Credo banke d.d. „u stečaju“ u naslovno označenom predstečajnom postupku prihvatiti kao pravovremeno prijavljenu tražbinu.

Podredno, predlaže se sudu drugog stupnja ukinuti pobijano Rješenje i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Split, 12.9.2025.godine

Za CREDO BANKU d.d.-u "stečaju",
Stečajna upraviteljica Ankica Čenić